Conformiteit en non-conformiteit

Links en rechts is niet meer van deze tijd. Conformiteit en non-conformiteit zijn beide gekozen levenshoudingen. Linkse conformisten zijn voornamelijk marxisten en bureaucraten, linkse non-conformisten neigen meer naar anarchie of een zachte vorm van kapitalisme. Waarin de rol van de overheid is beperkt tot het inperken van het roofkapitalisme. Zoals bijvoorbeeld in Scandinavië. Sociale conformiteit is gehoorzaamheid zonder redelijke basis, met zelfverloochening, kuddegedrag en blinde gehoorzaamheid als bijbehorende gedragspatronen.

Rechtse conformiteit uit zich vaak neo-liberalisme, corporatisme en neo-conservatisme. Hieruit komt het baantjescarousel voort, waarin het grootbedrijf monopolieposities koopt door carrièrepolitici te sponsoren middels lobbyen. Rechtse non-conformisten zijn voornamelijk klassiek liberaal of libertarisch, met individuele verantwoordelijkheid als uitgangspunt. Waarbij de rol van de overheid is beperkt tot de kerntaken, die je niet aan de vrije markt kunt overlaten. Omdat bij geprivatiseerde handhaving van de wet en veiligheid, de onpartijdigheid en onafhankelijkheid onmogelijk kan worden gegarandeerd. Vanwege de mogelijkheden om een verdienmodel te creëren voor partijdigheid en willekeur. Het monopolie op geweld en de scheiding der machten is noodzakelijk om het recht en de wet boven de macht te plaatsen. Omdat anders de macht van het kapitaal niet kan worden beteugeld door bevoegd gezag, omdat zonder deze monopolie een kapitalistische controlestaat ontstaat.

De ironie van dit verhaal is dat rechtse conformisten beter matchen met linkse conformisten, dan met rechtse non-conformisten. Linkse non-conformisten matchen eveneens beter met rechtse non-conformisten dan met linkse conformisten. Communisme en socialisme aan links koppelen of fascisme en nazisme aan rechts geeft een heel vertekend beeld. Al deze politieke stromingen kunnen worden toegeschreven aan conformiteit. Sterker nog, deze vormen van totalitaire overheidscontrole kunnen alleen worden gerealiseerd door sociale conformiteit. Als fascist of socialist ben je niet perse links of rechts, maar wel per definitie een conformist. Het enige verschil tussen non-conformisten op links en rechts is de opvatting over de begrenzing van het kapitalisme. Links geeft de voorkeur aan regelgeving en rechts houdt de overheid liever buiten de deur. Omdat overheidsinterventie mogelijkheden creëert om het speelveld ongelijk te trekken.

De vrije markt

Er bestaat niet zoiets als een ongereguleerde markt. De vrije markt heeft een heel sterk zelfregulerend vermogen, die alleen maar werkt bij een gelijk speelveld. Waarbij de reikwijdte van de overheid onvoldoende is om dit speelveld ongelijk te kunnen trekken, d.m.v lobbyen. Grote bedrijven kunnen bij een gelijk speelveld niet meer concurreren met het MKB. Omdat een grote hoeveelheid personeel overhead kosten met zich meebrengt, waardoor bij het MKB een groter deel van het personeel een functie uitoefent waarmee kapitaal wordt gegenereerd. Bij ieder bedrijf heeft een x percentage van het personeel een functie die wel noodzakelijk is, maar waarmee geen kapitaal wordt gegenereerd. Dat percentage is grotendeels afhankelijk van de hoeveelheid personeel. Dit ondermijnt de concurrentiepositie van het grootbedrijf en deze ontwikkeling is onvermijdelijk. Dit is de manier waarop de vrije markt de macht van het grootbedrijf beteugelt.

Big business and big government gaan hand in hand. Grote bedrijven hebben een grote overheid nodig om het speelveld ongelijk te trekken, door te lobbyen voor regelgeving die voor het MKB onevenredig nadelig is tov het grootbedrijf. De vrije markt zonder overheidsinterventie biedt geen ruimte voor megacorporaties, die een grotere economie vertegenwoordigen dan de meeste landen. Door het verlies van de concurrentiepositie en daarmee ook de levensvatbaarheid. Zonder bemoeienis van de overheid is het zelfregulerend vermogen van de vrije markt voldoende om te kunnen garanderen, dat de consument de afrekencultuur vormt voor het bedrijfsleven. Deze afrekencultuur is alleen maar mogelijk als de markt buiten de invloedssfeer van het bevoegd gezag ligt. De vrije markt straft slechte bedrijfsvoering namelijk onverbiddelijk af, zonder enige genade. In tegenstelling tot de overheid. De vrije markt doet niet aan bail outs. Als een bedrijf door slechte bedrijfsvoering haar concurrentiepositie verliest en daarmee de levensvatbaarheid, is het game over. Omdat bedrijven hun bestaan enkel kunnen rechtvaardigen met hun concurrentiepositie. Moreel verwerpelijke businessmodellen hebben als gevolg dat de consument niet wil worden geassocieerd met dergelijke bedrijven. De overheid bestraft dit met boetes of strafprocessen, waarbij de levensvatbaarheid behouden blijft. De vrije markt bestraft dit met een onvermijdelijk faillissement, omdat geen enkel bedrijf kan overleven zonder omzet te genereren. Binnen de vrije markt zijn bedrijven overgeleverd aan de grillen van de consument. En kunnen bedrijven alleen maar overleven als het businessmodel niet te ver afwijkt van de morele waarden van de consument. Individuele verantwoordelijkheid speelt hierbij een belangrijke rol.

Keuzebewustheid

Non-conformiteit is essentieel voor het ontwikkelen van een moreel kompas, die niet is onderworpen aan de waan van de dag. Non-conformiteit is in feite niets anders dan de afwezigheid van vaste keuze en gedragspatronen. Juist deze vaste keuze en gedragspatronen, maken het mogelijk om keuzes en gedrag te beïnvloeden van buitenaf. Omdat non-conformisten hun keuzes, gedragingen en politieke opvattingen baseren op beoordelingscriteria, die van toepassing zijn binnen de aanwezige omstandigheden. Zonder rekening te houden met de status quo of eventuele afkeuring vanuit de buitenwereld. En altijd verantwoordelijkheid zullen nemen voor de gevolgen van hun keuzes en gedrag.

Vrijheid is namelijk de bewuste keuze voor verantwoordelijkheid, om die vrijheid te kunnen dragen. Rechten die niet worden gedragen door verantwoordelijkheid zijn immers geen rechten, maar privileges. Het begrijpen van het logische verband tussen vrijheid en verantwoordelijkheid vereist keuzebewustheid. Keuzevrijheid en handelingsbekwaamheid zijn het logische gevolg van keuzebewustheid. Handelingsbekwaamheid komt voort uit begrip van het oorzakelijk verband tussen de gemaakte keuzes en gedrag en de gevolgen daarvan. Maar keuzebewustheid leidt er ook toe dat je in staat bent om de beschikbare keuzemogelijkheden te herkennen, met keuzevrijheid als gevolg. De basis voor vrijheid is niet het zelfbeschikkingsrecht, maar zelfcontrole. Zonder deze zelfcontrole kunnen anderen macht over je uitoefenen, waardoor je niet vrij bent. Dat vereist keuzebewustheid om te kunnen begrijpen dat zelfcontrole een keuzemogelijkheid is. Keuzevrijheid om deze keuzemogelijkheid te kunnen herkennen en handelingsbekwaamheid om deze keuzemogelijkheid te kunnen benutten. Keuzebewustheid is tevens de basis voor slagvaardigheid en vindingrijkheid. En hierop kunnen terugvallen is een gigantische krachtbron.
Omdat je hierdoor in staat bent om een positief rendement uit negativiteit te behalen. Waardoor verantwoordelijkheid nemen in de regel meer oplevert dan deze uit de weg gaan. Hierdoor levert de weg van de meeste weerstand een hoger rendement op dan de makkelijkste weg. Keuzebewustheid en situationeel bewustzijn zorgen ervoor dat vasthouden aan mentale discipline, principiële standvastigheid en oprechtheid meer voordelen oplevert dan deze los te laten. Het stelt je in staat om het maximale rendement op inspanning en karakter te behalen.

Negatieve keuze en gedragspatronen verander je niet met dwangmaatregelen of sancties. Anderen leren om rendement op karakter en verantwoordelijkheid te behalen daarentegen wel. Omdat de meeste mensen onbewust hun keuzes en gedrag baseren op een kosten/baten analyse. Daarom is het essentieel om keuzebewustheid te verspreiden, zodat dezelfde kosten/baten analyses andere resultaten opleveren. Denken in mogelijkheden in plaats van beperkingen.

Aangezien door decennia van sociale conditionering en sociale conformiteit het heel moeilijk is om deze keuzebewustheid te kunnen ontwikkelen, vanwege het verlies van controle over de functionaliteit van de mentale en cognitieve functies. Heb ik hier onderzoek naar gedaan en een aantal mogelijkheden ontdekt om deze ontwikkeling te vertalen naar kennisontwikkeling. Waarmee keuzebewustheid en situationeel bewustzijn kan worden verkregen, zonder de noodzaak voor pijnlijke zelf confrontaties en training van de mentale en cognitieve vaardigheden. Waardoor deze groei geen jaren, maar weken duurt. Ik noem dit de instant creation of genius. Simpelweg omdat er zoiets bestaat als een rendement op informatie overdracht en de verwerking van informatie en externe prikkels. Zodat je meer uit je waarnemingen haalt.